

POSTANOWIENIE

Dnia 25 marca 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

Prezes SN Krzysztof Wiak

na skutek skargi nadzwyczajnej wniesionej przez M.P.,
od postanowienia Sądu Najwyższego z 10 lutego 2026 r., IV KZ 44/25,
na posiedzeniu bez udziału stron w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw
Publicznych w dniu 25 marca 2026 r.,

pozostawia skargę nadzwyczajną bez rozpoznania.

UZASADNIENIE

M.P. (dalej: „skarżący”) wniósł osobiście do Sądu Najwyższego pismo zatytułowane „skarga nadzwyczajna”, dotyczące postanowienia Sądu Najwyższego z 10 lutego 2026 r. (IV KZ 44/25), w którym nie uwzględniono zażalenia skarżącego na zarządzenie Przewodniczącego Wydziału VI Karnego Odwoławczego Sądu Okręgowego w Katowicach z 20 listopada 2025 r. odmawiającego przyjęcia kasacji jako wniesionej po terminie i zaskarżone zarządzenie utrzymano w mocy, a także nie uwzględniono wniosku skarżącego o wyznaczenie mu obrońcy z urzędu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga zasługuje na pozostawienie bez rozpoznania.

Zgodnie z przepisem art. 89 § 2 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym (tekst jedn. Dz.U. 2024, poz. 622, dalej: „u.SN”), skargę nadzwyczajną może wnieść Prokurator Generalny, Rzecznik Praw Obywatelskich oraz, w zakresie swojej właściwości, Prezes Prokuratury Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej, Rzecznik Praw Dziecka, Rzecznik Praw Pacjenta, Przewodniczący Komisji Nadzoru Finansowego, Rzecznik

Finansowy, Rzecznik Małych i Średnich Przedsiębiorców oraz Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Powyższy katalog jest zatem zamknięty i żaden inny podmiot, poza wymienionymi w nim, nie może zostać uznany za uprawniony do jej skutecznego wniesienia. Z uwagi na to, że skarżącemu nie przysługuje przymiot żadnego z wymienionych organów, należy uznać go za nieuprawnionego do wniesienia środka zaskarżenia, jakim jest skarga nadzwyczajna.

W zakresie nieuregulowanym przepisami powyższej ustawy do skargi nadzwyczajnej, w tym postępowania w sprawie tej skargi, w zakresie spraw karnych stosuje się przepisy ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego dotyczące kasacji (art. 95 pkt 2 u.SN). Zgodnie z art. 531 § 1 k.p.k. w zw. z art. 530 § 2 k.p.k. w zw. z art. 429 § 1 k.p.k., Sąd Najwyższy pozostawia bez rozpoznania przyjętą kasację, jeżeli została ona wniesiona przez osobę nieuprawnioną. Z mocy art. 95 pkt 2 u.SN takie same konsekwencje wywołuje wniesienie skargi nadzwyczajnej przez osobę nieuprawnioną.

Mając na względzie powyższe, Sąd Najwyższy na podstawie art. 531 § 1 k.p.k. w zw. z art. 530 § 2 k.p.k. w zw. z art. 429 § 1 k.p.k. w zw. z art. 95 pkt 2 u.SN orzekł, jak w sentencji.

Z.G.

[a.ł]